

UHP ČR

Unie herního průmyslu ČR

ZÁKAZY HEREN: AŽ PROMLUVÍ TI, KTERÝCH SE DOTÝKAJÍ NEJVÍC

Když branže heren a casin komunikuje s vnějším světem, úředníky, politiky či občany, většinou vysílá na schůzky a debaty svoje manažery, mluvčí či úředníky oborových asociací. V řadě případů ale může být autentičtější, upřímnější a silnější názor těch, kteří v hernách a casinech pracují.

Proto zveřejňuji profilové rozhovory se dvěma barmankami, Natálií Caklovou a Jarmilou Novotnou, které se rozhodly přímo oslovit Matěje Hollana i komunální politiky a pustit se s nimi do přímého souboje pravdivými

argumenty i svými mnohaletými zkušenostmi s každodenním provozem heren. Obě dámy se rozhodly založit hnutí Svobodná volba, které se prezentuje na stránkách www.ossvobodnavolba.cz.

Natálie Caklová

(BARMANKA V HERNĚ)

Kdo jsem?

Jmenuji se Natálie, je mi 42 let a pracuji už od roku 2000 jako barmanka a provozní v pražských hernách. Jsem vdaná a mám dvě děti. Pocházím z Ukrajiny a původním vzděláním jsem učitelka prvního stupně základní školy.

Jak jsem se dostala k práci v herně?

Přijela jsem do České republiky v roce 1995 a začala jsem pracovat v pohostinství od hotelů až po restaurace. Zvládla jsem všechny profese, které mi byly svěřeny - recepční, číšnice, barmanka. V roce 2000 mi jeden zákazník nabídl

místo barmanky a provozní v herně v Praze na Bělohorské ulici. Vzala jsem to a nikdy nelitovala. Na kontě už mám práci v 11 hernách.

Co se mi na práci barmanky líbí?

Je to pestrá práce, při které jste v kontaktu s lidmi, kteří relaxují a hrají. Ve srovnání s restauracemi a hospodami se mi líbí, že hráči vesměs nepijí alkohol a chovají se slušně (samozřejmě se najdou výjimky). Výhodou je i to, že jako obsluha mám právo zvolit si, koho pustím dovnitř, takže můžu eliminovat opilce z hospod, kteří by se chtěli v herně „dorazit“. To jsem jako číšnice v hospodě nemohla.

Kdo jsou hráči?

Je to průřez společnosti od úředníků, herců, právníků, pod-

nikatelů až po dělníky, vesměs muži. Velká část z nich jsou štangasti. Na hru mají vyčleněný limit, který nepřekročí.

Moje zkušenost s gamblery?

Ano mám. Za 13 let, co dělám barmanku, jsem potkala několik trosek, které se trásly před automatem a žebrały u ostatních hráčů o peníze na hru. Samozřejmě jsem je z herny rychle vypoklonkovala.

Je práce v herně riziková?

Stejně jako na benzínce, ve večerce, baru či jiném provozu otevřenému pro kohokoliv vám hrozí přepadení. Já jsem za 13 let v hernách zažila tři nebezpečné situace a všechny dopadly dobře. S tím musíte počítat. Kupodivu to však nesouvisí s nočním provozem, protože dvě proběhly přes den a pouze jedna v noci.

Proč jsem se začala angažovat?

Někdy před dvěma lety jsem začala vnímat, že v médiích se objevují negativní informace o hernách. Ze začátku jsme si z toho i s hosty dělali legraci. Jenže pak přišel zákaz herny, kde pracuji, místní vyhláškou městské části a v důsledku toho jsem nejpozději do konce roku bez práce. Nechápu to, protože naše herna je normální provozovna s normálními hosty a nikdy neměla žádný problém s bezpečností. Začala jsem studovat na internetu argumenty bojovníků proti hernám a z těch nesmyslů se mi udělalo zle.

Čeho chci dosáhnout?

Aby se novináři, politici i těch 90 procent lidí, kteří nikdy do herny nepřejdou, dozvěděli pravdu. Herna je normální živnost, hosté v herně nejsou vesměs gambleři, ale bezproblémoví hráči a herna neprovozuje mafie, ale podnikatelé, kteří platí daně a zaměstnávají lidi.

Největší nesmysl, který se v souvislosti s hernami objevil?

Tvrzení Matěje Hollana, že černé herna existují kvůli legálním hernám, a až zmizí legální herna, tak nebudou ani ty černé.

Jarmila Novotná

(BARMANKA V HERNĚ)

Kdo jsem?

Jmenuji se Jarmila, je mi 50 let a mám čtyři děti. Barmankou v hernách jsem už od roku 2004, kdy jsem se po smrti manžela přestěhovala za práci z Havířova do Prahy. Jsem vzděláním výtvarnice, výtvarnou výchovu jsem nějaký čas na částečný úvazek učila i na základní škole, ale z toho bych neuživila rodinu.

Jak jsem se dostala k práci v herně?

Práci v herně jsem si vyzkoušela už v Havířově, kde mě zaměstnal známý. V Praze jsem si práci v oboru už našla sama. Celkem jsem už prošla pěti hernami.

Co se mi na práci barmanky líbí?

Mně vyhovuje, že je to noční práce, protože jsem noční pták. Také mi vyhovuje systém deseti dlouhých směn „čtyřadvacítek“, protože mi to dává prostor pečovat o děti (teď už jen o nejmladší dceru, která ještě chodí na ZŠ). No a konečně mám ráda, když herna jako podnik dobře šlape. Jsou v ní hosté, normální hráči, kteří si užívají v rámci limitu, který si dají, sázkovou hru.

Kdo jsou hráči?

Rozhodně ne „sociálně slabí“ nebo Romové, jak tvrdí hazardobijci. Do herny chodí chlapi ze střední vrstvy a ze všech profesí. Občas narazíte i na nějakou známější tvář – herce, zpěváky, celebrity. Většina investuje do zábavy v herně částky v řádu několika set až několika tisíc korun měsíčně. Velmi zřídka, třeba jednou za rok, je hráč, který na to má a roztočí desetitisíce.

Moje zkušenosti s gamblery?

Gambler se v herně jednou za čas objeví a jeho nemoc je na něm okamžitě poznat. Je nervózní, třese se, kouká hráčům nápadně přes rameno, případně žebře, aby si mohl zahrát. Gamblera je třeba dostat z herny rychle pryč, protože otravuje normální klientelu.

Je práce v herně nebezpečná?

Pokud děláte v herně roky, tak samozřejmě je vysoká pravděpodobnost, že zažijete problémového hosta, kterého přes

všechny zkušenosti neodhadnete. Samozřejmě znám případy přepadení obsluh v hernách, ale mně se zatím nic nepříhodilo. Zato jsem byla přepadena jednou v tramvaji a dvakrát na ulici. Tolik k nebezpečnosti heren v porovnání s jiným prostředím.

Proč jsem se začala angažovat?

Protože mi akutně hrozí, že přijdu o práci, aniž bych se já nebo můj zaměstnavatel čehokoliv špatného dopustili. Prostě někdo po dvaceti letech existence heren začal křičet, že jsou špatné a podnikatelé i s personálem nejsou lidi, kteří mají svoje práva, ale mafiáni, se kterými se přece nikdo nemusí bavit. Cítím to jako velkou nespravedlnost.

Čeho chci dosáhnout?

Aby v otázce heren zvítězil zdravý rozum. Nemyslím, že by herna měla být na každém rohu. Souhlasím, že by neměla svítit reklamou jako vánoční stromeček. Kdo do herny chce, ten o ní ví. Ale proč zakazovat herny, když je tu spousta jiných forem sázek, ze kterých stát nic nemá a které nikoho nezaměstnají. Proč milí aktivisté nezakáží internet, když na něm gambleři můžou utrácet v online automatech?

Největší nesmysl, který se v souvislosti s hernami objevil?

Tvrzení, že ten zlý automat v herně nešťastného gamble- ra obere o všechny peníze. Hráči vědí, že jako ve Sportce i na automatu vždycky více prohrají než vyhrají. Ale hra na automatu jim musí dát i výhru, jinak by to nebyla zábava. Jako dobrá barmanka, za kterou se považují, dokonce posílám hráče s nějakou pěknou výhrou domů, místo abych ho nechala výhru okamžitě použít jako vklad do další hry. Je to psychologie. Spokojený hráč je štamgast, který se do své herny vrací. Neměl by hrát ani v euforii, ani v depresi; pak nepoužívá zdravý rozum.

*Zaznamenal: Andrej Čírtek,
sekretář a mluvčí Unie herního průmyslu ČR-UNASO*

